

Nr 294.

Af herr **Lindhagen**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till grunder för tillgodogörande af kronans jakträtt.

Jakten är ett uttryck af människans barbari mot djuren. Då den nu emellertid anses nödvändig, utom för utrotandet af skadliga djur, jämväl för tillfredsställande af människans behof af föda m. m., bör en stigande civilisation dock bannlysa den enbara nöjesjakten och begränsa jakten åtminstone till fyllande af förenämnda uppgift.

Kronan bör vid tillgodogörande af sin jakträtt gå i spetsen för en dylik uppfattning. Och vidare bör kronan förbehålla främst dem, som hafva ett torftigt uppehälle på kronans jord, rättigheten att genom jakt fylla sitt husbehof. Af skogsstatens befattningshafvare torde därför också de lägsta böra främst ihågkommas, om än jägmästarnes jakträtt såsom gammal tradition dessutom bibehålles.

Det yrkas därför,

att Riksdagen med anledning af propositionen nr 99 om tillgodogörande af kronans jakträtt ville besluta sådana ändringar i mom. 1, 2 och 3, att,

1:o) all privilegierad rätt till nöjesjakt bortfaller och jakt af icke skadliga djur får utöfvas endast till eget husbehof.

2:o) rätt till jakt af icke skadliga djur till eget husbehof tillerkännes dels innehafvare af lägenheter på den kronans mark, hvarå lägenheten är belägen, samt dels, utom förvaltande, jämväl bevakande personal, hvar inom sitt tjänstgöringsområde med rätt dock för

domänstyrelsen att från jakt för viss tid fridlysa visst område, när jaktvården befinnes kräva det.

Jordbruksutskottet torde föreslå den omredigering af de tre första momenten och däraf följande jämkning af de öfriga, som af detta förslag föranledas.

Stockholm den 17 april 1912.

Carl Lindhagen.